

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 5/2021

Draží farníci, bratři a sestry,

čtyři roky utekly jako voda a já dnes píšu poslední úvodník do farního zpravodaje. Musím od srdce prohlásit, že to byly velmi krásné roky mého života a jsem za ně Bohu i vám velmi vděčný. Abych na někoho nebo na nějakou událost nezapomněl – protože všichni kutnohorští farníci i chvíle zde prožité pro mě moc znamenají – řeknu jen jediné: VELIKÉ DÍKY!

Rád bych se rozloučil slovy z prvního úvodníku, který jsem psal. Byl pro první číslo zpravodaje v roce 2018, vycházel na začátku postní doby. Zamýšlel jsem se v něm nad listem Galaťanům, především pak na větou: „A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tak z moci Boží i dědic.“ (Gal 4,7) Chci nám všem tuto radostnou zprávu připomenout. Jak veliké a krásné je naše vyvolení, jak nesmírné je naše dědictví! Kéž nejsme skoupí a štědře dáváme z dědictví, které nám takzvaně spadlo do klína, díky smrti a Vzkříšení našeho Pána.

Přeji vám, milování, ať kutnohorské farní společenství, stejně jako doposud i nadále a ještě více, rozdává z dědictví, které nám Ježíš Kristus získal. K tomu vám vždy rád a ze srdce žehnám.

váš v Kristu
bratr Dmytro

ROK SVATÉHO JOSEFA

Poslušný otec

V rubrice pokračujeme čtvrtou částí apoštolského listu Patris Corde (Otcovským srdcem), který papež František vydal k Roku svatého Josefa v prosinci 2020.

Podobně jako Bůh jednal s Marií, když jí zjevil svůj plán spásy, zjevil svoje plány také Josefovi; udělal to prostřednictvím snů, které jsou v Bibli, jakož i u všech starobylých národů, považovány za prostředky, kterými zjevuje Bůh svou vůli.

V prvním snu anděl Josefovi pomáhá vyřešit jeho obrovské dilema: „Neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,20-21). Jeho odpověď byla okamžitá: „Když se probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal“ (Mt 1,24).

V druhém snu anděl Josefovi přikázal: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil“ (Mt 2,13). Josef neváhal a poslechl, nekladl si otázky stran těžkostí, ve kterých se ocitl: „Vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti“ (Mt 2,14-15). ►

Z OBSAHU

Rok svatého Josefa	01
Aktuality a pozvánky	02
Ze sedlecké farnosti	08
Církevní mateřská škola	10
Církevní gymnázium	11
Charita	11
Napsali jste...	
Máme otevřeno	13
Přijetí do katechumenátu	14
Třikrát o křtu	14
Může naše bolest pomoci?	16
Rozhovor s Lucií Grenarovou	17
Kalendář akcí	20

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

5/2021

Vydáno: 28. 5. 2021

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost — arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Patricie Koubská
tel.: 723 234 931
e-mail: patricie.koubaska@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 19. 5. 2021

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte využít tyto kontakty:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

P. Dmytro Romanovský, kaplan
tel.: 603 565 676
e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Ve třetím snu ho božský posel informoval o smrti těch, kteří usilovali dítěti o život, a vybídl jej, aby vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země (srov. Mt 2,19-20). Josef bez váhání znovu poslechne: „Vstal, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země“ (Mt 2,21).

Svatému Lukášovi záleží zvláště na tom, aby zdůraznil, že Ježíšovi rodiče dbali na všechny předpisy Zákona: obřad Ježíšovy obřízky, Mariino očistění po porodu a zasvěcení prvorozeného Pánu (srov. Lk 2,21-24).

V každé okolnosti svého života dokázal Josef vyslovit svoje *fiat* jako Maria při Zvěstování a Ježíš v Getsemanech.

Josef jako hlava rodiny učil Ježíše být poslušný rodičům (srov. Lk 2,51) podle Božího přikázání (srov. Ex 20,12).

V útočišti Nazareta, v Josefově škole, se Ježíš učil plnit Otcovu vůli. Tato vůle se mu stala každodenním pokrmem (srov. Jan 4,34). I v té nejtěžší chvíli svého života, v Getsemanech, upřednostnil Otcovu vůli před svou a „stal se poslušným až k smrti [...] k smrti na kříži“ (Flp 2,8).

Ze všech těchto událostí plyne, že „Bůh vyzval svatého Josefa, aby přímo sloužil osobě i poslání Ježíše *vykonáváním svého otcovství*: vlastně tím způsobem Josef spolupracuje v plnosti času na velkém tajemství vykoupení a je vpravdě „služebníkem pásy.“

z Františkova listu Patris Corde

AKTUALITY A POZVÁNKY

Zpráva o hospodaření diecéze v roce 2019

Na webu farnosti v sekci Aktuality najdete pětistránkový dokument shrnující hlavní aspekty hospodaření Královéhradecké diecéze v předminulém roce.

Soubor obsahuje orientační informace o významných opravách a rekonstrukcích, o sbírkách, o hospodaření s finančními náhradami za majetek, který nebyl vrácen v rámci tzv. církevních restitucí, a také o situaci ve správě diecézních lesů.

Mše za nenarozené děti

I v letošním roce proběhne v naší farnosti mše za nenarozené děti. Minulá období ukázala, jak je toto téma důležité. I když hvězdiček vkládaných do krabičky jako symbolů rozloučení s dítětem je méně než na začátku, je důležité mši s tímto zaměřením nabídnout. Je možné se modlit nejen za vlastní děti, ale i za děti, o jejichž osudu jsme se dozvěděli. Mše se uskuteční v neděli **30. května** od 18:00 v kostele Matky Boží Na Náměti.

Marie Macková

Jarní putování se svatým Jakubem

Hlízovský unikátní spolek a Starokolínský okrašlovací spolek pořádají v sobotu 5. června šestý ročník poznávacího turistického pochodu a cyklovýletu. Program bude zahájen v 10:00 v Hlízově u kulturního domu. Více informací najdete na webu hlizovskyspolek.cz nebo v minulém vydání Zpravodaje.

-red-

Cesta rodin

V rámci Roku svatého Josefa, který se prolíná s Rokem rodiny, byla v naší farnosti připravena Cesta rodin, která vede blízkým okolím Kutné Hory a v deseti zastaveních nabízí zamyšlení nad tím, co prožíváme a jak naplňujeme své poslání v rodině. Ke každému z nich je připravený text k rozjímání, přímlyvy a modlitba. Inspirací při jejich tvorbě byla exhortace papeže Františka *Amoris Laetitia*. Texty jsou uspořádány do brožurky, kterou si můžete vyzvednout v kostele či stáhnout z webových stránek farnosti. V brožurce najdete také mapu jednotlivých zastavení a úkoly pro dětské poutníky.

-red-

Slavnost Božího těla

Slavnost Těla a krve Páně budeme slavit v neděli 6. června od 9:00 v chrámu svaté Barbory. Bezprostředně na mši svatou naváže tradiční eucharistické procesí, které bude zakončeno na střeše kaple Božího těla.

Do průvodu jsou pozvány děti, zejména děvčata. Organizační schůzka a nácvik bude přede mši svatou, od 8:30 v chrámu svaté Barbory. Je důležité, aby se děti nácviku zúčastnily. Měly by být oblečeny do bílých nebo světlých šatů a mít s sebou košíček, ve kterém ponesou květiny (mohou si je přinést rovnou z domova, případně je dostanou na místě ze zásob, které pro průvod připraví naši seniři).

Pokud plánujete své děti do průvodu poslat, přihlaste je do pátku 4. června u Lucie Grenarové (tel.: 736 409 972).

-red-

Novokněžské požehnání

V neděli 20. června bude v 9:00 v chrámu svaté Barbory a v 10:45 v Třeboníně slavit mše svaté novokněz P. Josef Haman, kaplan z Poděbrad. Po obou mších bude udělovat novokněžské požehnání. Na kněze byl vysvěcen už skoro před rokem (27. června 2020), ale vzhledem k pandemii nebylo možné ho pozvat dříve.

-red-

Za krásou rodiny do chrámu svaté Barbory

Papež František vyhlásil rok 2021
Rokem rodiny.

Sedm postav křesťanské tradice
nabízí zamyšlení nad různými
situacemi rodinného života.

Rimokatolická biskupství
arcidiecéze olomoucká

Za krásou rodiny do Svaté Barbory

Od 19. března je v presbytáři chrámu svaté Barbory vystavena socha svatého Josefa. V únorovém čísle Zpravodaje jste se dočetli, že sochu doplní další zastavení v prostoru chrámu. A právě nyní, od 28. května, nadchází čas, kdy budete mít možnost se celkem u sedmi světců zamyslet nad různými situacemi rodinného života. Zastavení lze projít kdykoli v otevírací době chrámu. Výstava potrvá do konce papežem vyhlášeného Roku rodiny.

Kristýna Drahotová

Letní tábor Slunečního kmene a chaloupka Concordie

Tábor kluků ze Slunečního kmene se letos koná v termínu 1. – 10. července kdesi v lesích u Sněžného v Orlických horách. Přihlášky přijímá do 25. června náčelník Cornstalk (Jirka Karela) na e-mailu jirakak@seznam.cz. Cornstalk také případně podá bližší informace.

Chaloupka družiny Concordia proběhne ve dnech 19. – 26. července na faře v Písařově. Podrobnější informace dorazí členkám družiny e-mailem. Přihlášky shromažďuje náčelnice Pocahontas (Terka Cinerová) do 30. června na e-mailu concordia.vedeni@gmail.com

Terka Pocahontas Cinerová

Oslava svátku svatého Jakuba

Letošní Oslava svátku svatého Jakuba bude již dvanáctá v řadě. Svátek bude zahájen sobotním varhanním koncertem Viktora Darebného a jeho hostů. Hlavním bodem oslav bude nedělní slavnostní mše svatá v kostele sv. Jakuba celebrowaná P. Dmytrem Romanovským. Tímto se s ním rozloučíme a vyšleme ho do jeho nového působiště, které k radosti mnohých není příliš daleko od nás. ☺

Poté si účastníci oslav mohou vybrat z bohatého programu pro děti i dospělé: občerstvení a hudební posezení na klášterní zahradě, divadlo Teatr zahraje *Pohádku z budíku*. Komentovaná prohlídka kostela v podání Karla Vopařila nás zavede o několik století zpět. V podvečer proběhnou slavnostní nešpory v kostele sv. Jakuba. Celý program svatojakubských oslav je přístupný zdarma a uskuteční se 24. – 25. července.

Monika Trdličková

Napište (o) Dmytrovi

Chystaný rozhovor s P. Dmytrem Romanovským, který na konci července odchází z naší farnosti do svého nového působiště v Čáslavi, otiskneme v prázdninovém čísle Zpravodaje (vyjde 27. června). Stále tedy přijímáme otázky, které byste Dmytrovi rádi veřejně položili: můžete se ptát na to, co byste rádi věděli, ale třeba i na to, k čemu odpověď sami znáte a považujete ji za zajímavou pro ostatní. ☺

Samozřejmě uvítáme i další příspěvky na Dmytrovo konto, například vzpomínky či přání, která rádi zveřejníme mimo rámec rozhovoru.

Vše posílejte na e-mail katerina.grenarova@khfarnost.cz (otázky nejlépe do konce května, ostatní příspěvky do termínu uzávěrky, tedy do 16. června).

-red-

Nabídka pracovní pozice

Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora v současné době hledá vhodné kandidáty na pozici *průvodce, informátor*.

Nabízíme:

- zajímavou práci v chrámu sv. Barbory a v Infocentru u chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře,
- pestrou náplň práce (organizace návštěvnického provozu a administrativa související s provozem chrámu, poskytování turistických informací, prodej vstupného a suvenýrů, příležitostné průvodcovské služby, účast na kulturních akcích farnosti aj.), ►

- pracovní smlouvu na dobu určitou s možností dalšího prodloužení,
- možnost celého i zkráceného úvazku,
- předpokládaný nástup červen/červenec 2021,
- přátelské pracovní prostředí,
- benefity – stravenkový paušál.

Požadujeme:

- minimálně středoškolské vzdělání s maturitou,
- dobrou znalost anglického jazyka slovem a písmem,
- příjemné a vstřícné vystupování, zodpovědnost, spolehlivost, pečlivost,
- organizační a komunikační dovednosti,
- časovou flexibilitu (pracovní doba přímo souvisí s otevírací dobou infocentra a chrámu sv. Barbory),
- uživatelskou znalost práce s MS Office (zkušenosti s programem Pohoda výhodou),
- trestní bezúhonnost.

Svůj motivační dopis a strukturovaný životopis zasílejte na e-mailovou adresu julie.nemcova@khfarnost.cz. Do zaslaného životopisu uveďte svůj souhlas se zpracováním a uchováním vašich osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb. za účelem výběrového řízení. Bez tohoto souhlasu nebudeme moci vaše materiály zpracovat.

-red-

Podněty k přemýšlení

Vzhledem ke skutečnosti, že od 1. srpna nebude v naší farnosti kaplan, je nutné se nově zamyslet, jak a kam soustředit síly kněze. Je to i pro mě příležitost znovu si odpovědět na otázku, v čem jsem jako kněz nenahraditelný a o jakou pastorační práci se ještě více podělit s vámi.

Nenahraditelný jsem především v udílení svátostí a pastoračním vedení. Je tedy nezbytné hledat způsob, jak vám co nejefektivněji a přitom dostupně umožnit slavení eucharistie či svátostí smíření. Jak vás ujistit, že se nemusíte bát „obtěžovat“, když budete chtít být posílení svátostí nemocných nebo budete toužit po duchovním rozhovoru.

Neviditelnější změna, která bude muset nastat již na začátku srpna, je úprava pořadu bohoslužeb. Víím, že v mých silách je slavit maximálně tři nedělní mše svaté. Zároveň bych nechtěl lehkomyšlně a neuváženě zrušit pravidelnost bohoslužeb ve vesnických farnostech. Proto navrhuji následující pořad nedělních bohoslužeb: od 7:30 na Bykání, v 9:00 v Kutné Hoře a v 10:45 v Třeboníně. V kutnohorské farnosti by tedy byla pouze jedna dopolední mše svatá. Výhodou je, že se celé společenství sejde každou neděli při společné bohoslužbě. Kdo by potřeboval brzkou mši svatou, aby mohl v neděli cestovat, může využít bohoslužbu v bykáňské farnosti, případně se nabízí také mše svatá s nedělní platností v sobotu večer v Sedlci. V neděli večer je také možné zajít na řeckokatolickou bohoslužbu do klášterního kostela či zajet do nedaleké Čáslavi. ☺

Pokud by se někdo k tomuto návrhu změny pořadu bohoslužeb chtěl vyjádřit a přijít s jiným řešením, může mi buď napsat nebo se ve čtvrtek 10. června zúčastnit pastorační rady farnosti, kde na toto téma proběhne diskuze. Vzhledem k redukci nedělních bohoslužeb se nabízí i otázka, zda konat mše ve všední den pouze v jednom kostele nebo každý den jinde, abychom kostely nenechali úplně opuštěné a nevyužité.

Postupně se budeme muset i zamýšlet nad tím, kdo převezme další služby, které ve farnosti zastával kaplan (příprava na svátosti, výuka náboženství, návštěvy ne- ►

mocných, vedení společenství atd.) Je to opět příležitost a v dnešní době i nezbytnost, jak různé úkoly svěřovat laikům a hledat způsoby, jak je pro tyto služby nadchnout, ale také připravit a formovat. Sám o tom nyní hodně přemýšlím a také se za to modlím.

Ač mě netěší, že zde kaplan nebude, věřím, že jsme tak vedeni i Boží prozíratelností, která nás (naši církev) možná jen tímto způsobem „donutí“ nacházet odvahu něco zaběhnoutého, ale neživého opouštět a nacházet nové cesty, jak Duch svatý touží i v dnešní době působit. Pokud tuto příležitost společně využijeme, může to vést k dobru nás všech a k růstu Božího království mezi námi. Za vaše modlitby a podněty budu vděčný.

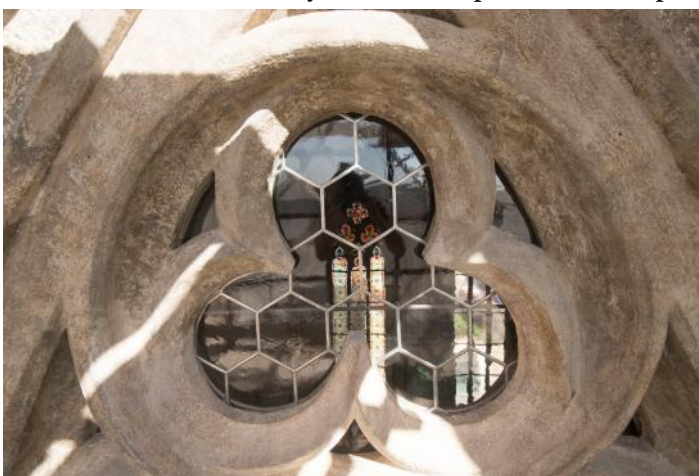
P. Jan Uhlíř

Oprava kostela svatého Jakuba: velký úklid

Většina stavebních prací v interiéru farního kostela je těsně před dokončením. V současné době jsou téměř hotovy práce v pokladnici, sakristii, je nově přezděna klenba nad barokními varhanami, klenby v presbytáři jsou zpevněny a staticky zajištěny. Vše je nově vymalováno. Nyní probíhá demontáž lešení a jeho odvoz ze stavby. Na jižní straně byly dokončeny vitráže. V kostele se nyní bude pracovat pouze na okenních kružbách a vitrážích za hlavním oltářem.

Současně probíhá restaurování nástěnných maleb na Charvátovské kruchtě. Brzy je všechny budeme moci obdivovat v plné kráse: *Zvěstování Panně Marii, Assump-tu, Bolestného Krista, Ukřižování* a kalich s hostií a nápisem *Veritas vincit* i kartuší erbu (malovanou samostatně na dřevěné desce) nad výjevem *Ukřižování*. Následovat bude obnova nástěnné malby *Assumpty* na sloupu v lodi kostela a restaurování výjevů andělů adorujících eucharistii v sanktuáriu a andělů s Arma Christi za hlavním oltářem.

Kostelem se nyní ozývá zvuk vysavačů, postupně probíhá úklid podlah, schodů, krucht. Po úklidu většiny stavebního prachu budou postupně odkrývány zakryté

lavice, barokní varhany, postranní oltáře a zpo-vědnice. Ty budou do-strojeny, dojde k za-věšení sejmutých obra-zů a čištění mobiliáře. Chystáme vše tak, aby bylo možné v červenci kostel otevřít pro koná-ní bohoslužeb.

V exteriéru na jižní straně se s mírným skluzem chystá demon-táž lešení. Nadále bu-dou probíhat práce na presbytáři – především na okně do sakristie

a na kružbách oken v závěru presbytáře.

V červenci bude rozebráno schodiště z jižní strany a dokončen sokl na severní straně.

V severní věži probíhají práce na vnitřních omítkách a elektroinstalaci. V tuto věříme, že při Oslavě svátku svatého Jakuba opět uslyšíme zvuk zvonu Jakub Maria.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Milí přátelé, představím vám další knihu, kterou jsme pro vás nedávno zakoupili. Je nazvána *Boží průlom v římském podsvětí* a vypráví o díle Boží prozřetelnosti v životě Chiary Amirante. Tato odvážná dívka vstoupila do světa narkomanů a zoufalých mladých lidí, kteří se nacházeli v těžkých životních situacích. Rozhodla se za nimi chodit v noci na nádraží Termini v Římě a v roce 1994 pro ně otevřela první komunitu *Nové horizonty*. Zde se první desítky mladých lidí vydaly na cestu znovuzrození podle terapeutického programu, který Chiara sama navrhla.

Odezva těchto lidí byla velmi překvapivá. Po překonání vlastních závislostí sami začali vycházet do ulic a navštěvovat místa, kde se mládež scházela, a ukazovat všem, jak je možné začít znovu žít.

Komunita se dále šířila po celé Itálii, později i do Brazílie a Bosny. Vznikaly celé komplexy tzv. *Nebeských citadel*. Jednalo se o střediska, která přijímala a formovala jednotlivce, kteří se snažili žít podle evangelia, připravovali se vycházet na potřebná místa a svědčit o tom, jaké změny v jejich životech způsobila Boží láska. V rámci těchto komplexů fungovaly například vesničky, kde bylo poskytováno ubytování svobodným matkám a opuštěným či jinak strádajícím dětem, fungovala zde centra pomoci pro terminálně nemocné, centra naslouchání a poradenství, urgentního příjmu pro okamžitou pomoc, centra formace pro terénní pracovníky, družstva sociálního podnikání a další služby.

Autorka knihy byla v mládí formována hnutím focolare, dokonce se osobně setkala s Chiarou Lubichovou, ale po těžké nemoci byla z hnutí propuštěna. Se svým chatrným zdravím a zcela bez prostředků se rozhodla pro svou vlastní cestu, plnou nebezpečí, ale také neopakovatelných zážitků Boží lásky k člověku.

Předmluvu ke knize napsal Andrea Bocelli, který se s Chiarou seznámil na jedné dobročinné akci a byl jejím příběhem zcela uchvácen. Doslov napsala sama autorka: podle ní se může příběh jevit jako fikce, ale sama se rozhodla jít v odhalení svého života až na dřeň, aby podala svědectví.

Tuto a další knihy si můžete vypůjčit v pracovní době farní kanceláře nebo po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013. Nyní je v knihovně již 600 knih a brožur, tak je určitě z čeho vybírat.

Milena Pfajřová

ZE SEDLECKÉ FARNOSTI

První svaté přijímání

V neděli 6. června v naší farnosti přistoupí poprvé ke svatému přijímání malá Julinka. Celá její velká rodina i farnost se na tento den moc těší. Dovoluji si připojit prosbu o modlitby za všechny děti, které se připravují na přijetí Pána Ježíše.

Ludmila Cinerová

Modlitby za Církevní gymnázium v Kutné Hoře

Každou poslední neděli v měsíci slavíme v Sedlci mši svatou za požehnání pro studenty, pedagogy a zaměstnance kutnohorského církevního gymnázia.

K této tradici chceme připojit výzvu – komu je tento úmysl blízký, spojme se duchovně každou poslední neděli při večerní soukromé modlitbě a za požehnání pro naše gymnázium se pomodleme. Děkujeme předem za tuto podporu.

Kristýna Doubková a manželé Vaňkovi

Nabídka knížek

V sedlecké katedrále je možno opět zakoupit křesťanskou literaturu. Na skladě máme téměř všechny novinky, které nabízí karmelitánská distribuce i ostatní křesťanská nakladatelství.

Ze zajímavých novinek posledních dní bych zmínila drobnou knížečku *Kostel*. Publikace seznamuje široký okruh zájemců s tím, kde se co vyskytuje v katolickém kostele, jak se v kostele chovat a co se zde obvykle děje. Je napsána živým jazykem a doprovázejí ji pěkné snímky z různých míst naší země. Určena je především těm, kdo do kostela vstupují s pocitem nepatřičnosti nebo mají strach, že by se ztrapnili. Jak se píše uvnitř, „není se čeho bát, nic vám nehrozí. Pravděpodobně nevzplanete ani nezblbnete. Nebudete ani první, ani poslední, kteří sem občas zabrousí, ač třeba nejsou věřící. Kostely jsou otevřené všem, kdo hledají klid, pokoj, oddych nebo přicházejí jen ze zvědavosti.“

Novinkou třeba právě pro děti, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání, může být půvabná knížka od Bruna Ferrera s názvem *Vyprávěj mi o svatém přijímání*. Jídlo spojuje lidi dohromady. Při stolování si vyprávíme a prožíváme chvíle štěstí, na které nejde zapomenout. Ježíš to všechno věděl. A tak se stal naším pokrmem, aby s námi zůstal navždy. Krásně ilustrovaná knížka nabízí příběhy, zamyšlení a modlitby, jež dětem přibližují tajemství eucharistie. Je vhodná pro přípravu dětí na první svaté přijímání.

Ludmila Cinerová

Kostel sv. Jakuba v Jakubu se opět pravidelně otevírá veřejnosti

Jedna z nejzachovalejších románských památek v České republice, kostel sv. Jakuba v Jakubu, se v sobotu 29. května opět slavnostně otevře svým návštěvníkům.

Zájem o tuto výjimečně hodnotnou památku je rok od roku větší, proto jsme se opět rozhodli otevřít kostel v červnu, červenci a srpnu každý den kromě pondělí od 10:00 do 16:00. Na návštěvníky v kostele čeká zajímavý výklad průvodce, loni otevřená expozice v sakristii kostela a pro zdatnější turisty i možnost vystoupat po nově vyrobeném schodišti až do věže kostela, odkud je nádherný výhled na Časlavsko, Kutnohorskou a do Železných hor. Vstupné zůstává nezměněné, pro dospělé 50 Kč, pro děti 30 Kč.

V den slavnostního otevírání turistické sezóny, tedy v sobotu 29. května, je vstupné po celý den (od 10:00 do 17:00) dobrovolné a kromě možnosti projít si interiér a exteriér kostela se v pravé poledne rozezní nově osazené zvony ve věži a v 16:00 ze stejného místa nejen fanfáry na trubky zatroubí Monika Špinková a Vojtěch Hylský.

Více informací najdete na stránkách farnosti (www.sedlec.info).

Radka Krejčí

Přednáška o životě ve středověké Kutné Hoře

Kostel Všech svatých s kostnicí prochází postupně od roku 2014 celkovou obnovou, jejíž součástí byl i nebývale rozsáhlý archeologický výzkum, který kolem kostnice probíhal v letech 2016 – 2019. Díky tomuto výzkumu se archeologickému týmu v čele s jeho vedoucím Janem Frolíkem podařilo získat nejen zásadní poznatky o vývoji a proměnách kostela ve 14. – 20. století, ale i velmi detailní pohled do života středověkých obyvatel Kutné Hory.

Během záchranného archeologického výzkumu bylo shromážděno více než 1800 celistvých koster z jednotlivých i hromadných hrobů pocházejících z období hladomoru (1318) a morové epidemie (1349 – 1350). Kromě kosterních nálezů bylo ve výkopu kostnice nalezeno mnoho drobných předmětů spojených s běžným životem našich předků jako například drobné mince, hrací kostky, přezky ke kalhotám či ►

píšťalka. Samotný archeologický výzkum, jeho nálezy a výstupy představí během přednášky přímo v kostele Všech svatých vedoucí archeologického výzkumu Jan Frolík.

Přednáška se bude konat ve čtvrtek 24. června od 18:00 v prostorách kostela Všech svatých. Kapacita přednášky je omezená na 50 osob a je nutné si místa rezervovat předem na webové stránce rezervace.sedlec.info. Vstupné je dobrovolné, jeho výtěžek poputuje na opravu sedlecké kostnice.

Radka Krejčí

Zvonění k počtě svatého Jana Nepomuckého

V sobotu 15. května se naše farnost připojila k akci *Svatojánské zvony* k 300. výročí blahořečení svatého Jana Nepomuckého. Rozezněl se zvon na katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele. Tento zvon byl původně umístěný v dnes již zaniklém kostele sv. Filipa a Jakuba, který byl součástí sedleckého kláštera. Zvon byl odlit v roce 1572 Wondřejem Kotkem z Kutné Hory na objednávku tehdejšího opata sedleckého kláštera. Do katedrály byl přenesen v roce 1806. Zdobí ho mimo jiné i reliéf Madony stojící na půlměsíci s Ježíškem v levé ruce, tzv. Immaculaty. Kolegové Petr a František, kteří zvon rozezněli, zakusili požehnaný čas, radost, pokoj v srdci. A celá akce je pro nás výzvou, abychom zvon rozezněli častěji, například při významných svátcích.

Kromě zvonu v Sedlci byl ke slyšení i velký zvon v Malíně – tam zvoníci vydrželi opravdu celých 30 minut a zvoník Jan se radoval z toho, že mohl zvon rozeznít k počtě svého patrona.

Ludmila Cinerová

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Máme velkou radost, že se v dubnu mohly otevřít dveře školky i pro děti, i když jen pro předškoláky a pro děti, jejichž rodiče pracují v integrovaném záchranném systému. Do školky chodilo 15 dětí a všechny děti byly velice statečné, protože se musely dvakrát týdně podrobit antigennímu testování.

Během tohoto měsíce jsme se věnovali tématu rodina, zejména svatému Josefovi. Zapojili jsme se do mezinárodní soutěže, kterou pořádalo polské biskupství, a zaslali jsme obrázky dětí, které malovaly setkání svatého Josefa s andělem.

V květnu jsme konečně dočkali chvíle, kdy se školka otevřela pro všechny děti, našťastí bez roušek i testování.

Naším velkým tématem byla nadále rodina. Ani letos se nám nepodařilo uskutečnit setkání pro maminky a celé rodiny ke Dni matek. Maminkám jsme poslali alespoň video s přáním.

Na začátku května se uskutečnilo přijímací řízení pro příští školní rok. Máme velikou ►

radost, že o naši školku je opravdu velký zájem, obdrželi jsme 38 přihlášek, tedy o 5 víc než v loňském roce. Bohužel letos máme jen 13 volných míst.

V tomto školním roce jsme se též aktivně zapojili do projektu Eduzměny. Mapujeme naše potřeby, přemýšlíme, jak bychom mohli ještě zlepšit kvalitu školky. Proběhlo již mapování potřeb vedení školy a učitelů. Na konci května nás čeká setkání s rodiči, kdy budeme diskutovat, jaká je jejich představa, co bychom mohli ve školce změnit, vylepšit a jestli by se do této proměny chtěli zapojit s námi.

Ráda bych vás pozvala na besedu, tentokrát již naživo, ve školce. Hostem bude Markéta Steklá, která dlouhodobě pracuje v pomáhajících profesích. Tématem besedy bude možnost využití rodinné terapie při zvládání obtíží, které mohou naše děti potkat na cestě k dospělosti. Setkání se uskuteční ve středu 9. června od 16.30.

Barbora Křivohlavá, svatého Josefa s andělem namaloval Olda Grenar

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Kutnohorské církevní gymnázium bude mít od 1. července novou ředitelku. Stane se jí Zuzana Šimůnková. Doposud působila na Gymnáziu Havlíčkův Brod, kde učila matematiku a informatiku, byla koordinátorkou informačních a komunikačních technologií, zodpovídala za evropské projekty školy a věnovala se nadaným dětem. Je jednou z držitelů ocenění Učitel Vysočiny 2020. Na to konto s ní Český rozhlas Vysočina natočil rozhovor, který je stále dostupný na webu [vysocina.rozhlas.cz](https://www.vysocina.rozhlas.cz) (do vyhledávání zadejte výraz „učitel Vysočiny“, odkaz je asi čtvrtý v pořadí).

-red-

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Otevřeli jsme nové pracoviště Občanské poradny ve Zbraslavicích

Ve čtvrtek 13. května rozšířila Občanská poradna Kutná Hora při Středisku Racek svoje služby o nové pracoviště v přízemí Obecního úřadu ve Zbraslavicích. Do poradny může přijít každý, kdo se potýká s náročnou životní situací a je pro něj obtížné ji zvládnout vlastními silami.

Poradenství poskytujeme bezplatně. K dispozici jsme každý čtvrtek od 8:30 do 11:00 v přízemí Obecního úřadu Zbraslavice. V odůvodněných případech je možné dohodnout i jiný termín. Poradenství poskytujeme i terénní formou v domácnosti klienta.

Otevření nové poradny přišel podpořit zbraslavický farář Damián Kristián Vrchovský. Za vstřícnost a podporu děkujeme také Obecnímu úřadu Zbraslavice. Jsme rádi, že už k nám zavítali i noví klienti se svými dotazy.

Poděkování za postní almužnu

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem farníkům za postní almužnu. Celkem se za všechny farnosti sešlo krásných 13 150 Kč. Vaše finanční prostředky použijeme v projektu *Adopce na dálku* na zaplacení školného, školních pomůcek a dalších potřebných věcí třem dětem z oblasti Bangalore v Indii. Šestnáctiletá Celestine studuje devátým rokem na veřejné vysoké škole, je vynikající studentkou. Ve škole pomáhá se studiem ostatním dětem. Ráda by se stala lékařkou. Ann Mary je ve čtvrtém ročníku a je také dobrou studentkou, velmi ráda sportuje. Milagreen je vděčná za podporu, která ji umožňuje studovat. Stejně jako naše děti, zažívají v Indii výuku online a do školy chodí jednou za čas s domácími úkoly. Všechny dívky v dopisech děkují za finanční podporu, protože studium by si jinak jejich rodiny nemohly dovolit.

charitní rubriku připravila Marcela Mommersová

DIECÉZNÍ KATOLICKÁ CHARITA HRADEC KRÁLOVÉ

DOPIS VĚŘÍCÍM KE SBÍRCE NA CHARITU vyhlášené na neděli 20. června 2021

Milé sestry a milí bratři v Kristu,

na jaře loňského roku nám neznámý koronavír Covid-19 převrátil vše vzhůru nohama. Vnesl mezi nás strach, nejistotu, chaos, zdravotní potíže, předčasná a nečekaná úmrtí, různá omezení, extrémní zátěž všech, ale hlavně těch sloužících v první linii, a to i v našich charitních zařízeních. I přesto, že jsme jej částečně již poznali, ani po roce nemůžeme říct, že máme vyhráno. Jeho řádění je nevyzpytatelné, objevuje se v nových mutacích, u mnoha nemocných zanechal své stopy.

Děkuji i touto cestou za statečnost, odvahu a nasazení všem pracovnícům a pracovníkům působícím v charitních zdravotních i sociálních službách v přímém kontaktu s potřebnými, i těm, kteří jim dělají zázemí. Velké díky patří i široké rodině dobrovolníků a příznivců charitního díla. I přes různá omezení nám pomáháte, kde se dá. Žel, letos jsme si nemohli dopřát tu aktivitu nejpůsobivější – Tříkrálovou sbírku, která proběhla převážně ve virtuálním prostoru. Díky touto cestou i Vám všem, kteří jste nám na realizaci projektů ve prospěch lidí odkázaných na pomoc druhých, přispěli. Jsme rádi, že jim můžeme být i v této době nablízku.

Milé farnice a farníci, o příští neděli Vás chceme požádat o konkrétní pomoc ve formě finančního daru na podporu činnosti Diecézní charity Hradec Králové, kterou tvoří síť farních a oblastních Charit provozujících přes 200 středisek. Diecézní charita provozuje také Dobrovolnické centrum, Integrační centrum pro cizince, a přes 20 let v rámci projektu Adopce na dálku pomáhá získat vzdělání dětem z chudých rodin žijících v diecézích Belgaum a Bangalore v daleké Indii. Zajistě sledujete aktuální velice kritickou situaci způsobenou koronavirem v této zemi. Více o možnostech konkrétní pomoci se dozvíte na našich webových stránkách www.hk.caritas.cz.

Nyní si Vás dovoluji požádat o finanční dar na naši činnost, abychom mohli i nadále realizovat všechny projekty a naplňovat spolu s Vámi poslání katolické církve – usilovat o milosrdnou lásku vůči bližním zejména na okraji naší společnosti či lidem ohroženým sociálním vyloučením, pomáhat rodinám, které potřebují podporu při péči o svého nemocného blízkého.

Předem děkujeme za Vaše dary a podporu našeho úsilí, za vyjádření solidarity a zájmu o ty, kteří to mají v životě o něco těžší. Prejeme Vám i Vaším blízkým pevné zdraví, uzdravující léto a návrat k běžnému životu, ale v nové kvalitě.

Za Diecézní katolickou charitu Hradec Králové

Ing. Anna Maclová
ředitelka

Mons. Mgr. Pavel Rousek
prezident

Máme otevřeno

Hned na úvod musím napsat, že nemám na mysli otevření obchodů nebo sportovišť. Spíše otevřené srdce farnosti a tím kostely otevřené pro širší spektrum lidí, než by někdo mohl tradičně očekávat.

Často navštěvuji kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Poděbradově ulici. Byl otevřený pro kohokoliv, kdo chtěl vejít, i v době nejtvrdších opatření. Chodívám vpravo do první lavice, tam mám na očích nejen svatostánek, ale i mariánský obraz na vitráži. Říkávám, že sem chodím na kus řeči.

Od chvíle, kdy se v kostele začaly konat řeckokatolické bohoslužby, je kostel mnohem útulnější. Je zde více květin, voní zde kadidlo a je znát určitou zabydlenost.

Nedávno jsem šla dolů Poděbradovou ulicí a z kostela se vyhrnulo studentstvo, chumel mladých lidí. Jak jsem se dozvěděla, měli dnes první mši po skončení lockdownu. Bylo to pěkné podívání. Po jejich odchodu zůstal kostel znovu otevřený pro ostatní.

Jsem ráda, že i další z našich kostelů slouží těm, kdo ho potřebují. Kostel Nejsvětější Trojice pravoslavným. Ještě jsem se tam nevypravila, ale určitě to teď v létě udělám.

S chutí jsem se zúčastnila sobotního *Blešího trhu mezi stromy* a doprovodného koncertu v kostele Matky Boží Na Náměti. Já vím, že pro některé je taková akce hůře přijatelná, když se koná na půdě bývalého hřbitova. Ale nebyl to žádný *trh*, byla to neokázalá společenská událost. A hřbitov byl zrušen před šedesáti lety, poslední ostatky byly exhumovány vloni, u kostela zbývá jediný hrob. Otevřenost a lidská sounáležitost, zvláště po tak dlouhém pústu, má velikou cenu.

Potvrdil to i jeden náš známý v seniorském věku. Rozpovídal se, že si byl poslechnout varhanní koncert. Sedl si do jedné z předních lavic a vzpomínal. Vzpomínal na dětství, jak sem chodíval s babičkou, na katechetu P. Müllera, na velké svátky u Svatého Jakuba. Ten pán do kostela dnes běžně nechodí, ale cítila jsem, že se v něm něco znovu otevřelo.

Mimochoodem, ten koncert byl plný skutečné radosti a něhy. Dveře kostela byly dokořán a hudba otvírala mysl i srdce.

Marie Macková

Přijetí do katechumenátu

V sobotu 15. května v devět hodin ráno v chrámu svaté Barbory jsme měly s mojí sestrou Terkou obřad vstupu do katechumenátu. I když jsme se na tento obřad obě těšily, musíme přiznat, že jsme se klepaly nervozitou. Ta z nás spadla, jakmile jsme obě stály před vchodem do chrámu, viděly jsme známé tváře a mamka s tatškou se postavili po našem boku. Když nás pan farář Uhlíř vyzval, abychom obě zabušily na dveře chrámu, byly jsme trochu překvapené, ale s radostí jsme vyhověly a bylo nám otevřeno. Rozezněla se krásná hudba a obě jsme pocítily takovou lehkost, ani nevíme, jak to popsat. Celý obřad byl pro nás výjimečný a moc se nám líbil. Moc děkujeme za krásné překvapení od kamarádek z Concordie a všem, kdo nám pomáhají na cestě ke křtu.

Ali Klepetková

Svatodušní vigilie 22. května v chrámu sv. Barbory: křest a biřmování katechumenů

Čas se naplnil a my, katechumeni (Aneta, Dana, Daniela, Eva K., Eva V., Hanka, Libor, Marta, Míša, Verča a Věrka), a Petr, který byl biřmovaný, jsme se ve slávě a radosti sešli v mém milovaném chrámu sv. Barbory.

Tak jako 12 apoštolů (protože nás je opravdu až neuvěřitelně dvanáct ☺, jedenáct a jeden svatý Matěj místo Jidáše) jsme se nechali vést Pánem Ježíšem. Vytvořili jsme tak společenství bratří a sester, kterým nás – někoho rok, jiného dva i tři roky – doprovázeli naši kněží Jan a Dmytro, ale i Julie, na kterou nesmíme zapomenout, z Alfý a Bety. A především naše úžasné katechetky Patricie a Monika. Díky Bohu a vám všem, že jste byli vždy tak trpěliví a laskaví a obětovali nám spoustu svého času, přimlouvali se a modlili se za nás! Tímto bych chtěla poděkovat i Kristýně Drahotové a své kmotře Radce Loudové, že mi vždy dokázaly poradit a vyslechly si mě a pomáhaly mi v mé cestě! ♥

Sobotní den a páteční večer pro mne nebyly zrovna okamžikem klidu, jako by ten zlý chtěl všechnu mou radost zkazit. Ale nepodařilo se mu to! Celý obřad až do chvíle, než jsem byla pokřtěna nad křtitelnicí, pro mne byl velmi emotivní. Chvíli mi tekly slzy dojetím skoro nad každým slovem, který nám Jenda řekl, a chvíli jsem se smála... Měla jsem velmi zvláštní pocit, jako by se ze mě uvolnily všechny mé staré bolístky a místo nich přišel velký pocit radosti. Po biřmování a svém prvním svatém přijímání jsem pocítila opravdový pocit plnosti. Celé ty roky jsem si říkala, jaké to asi je. A teď už to vím. Byla to krásná slavnostní chvíle!

Když jsem po tomto jedinečném večeru šla domů a mýjela rozsvícené okno své kmotry, musela jsem jí ihned zavolat, abych jí sdělila svou radost a ona mi pověděla něco, co jsem si vždycky myslela, že se stává možná tak v pohádkách. Radka mi ►

vyprávěla, že když nás všechny sledovala online a první z nás byl pokřtěn svćenou vodou, tak venku začalo pršet, což jsme my, kteří jsme byli uvnitř chrámu, ani netušili. Ale co mě úplně dostalo, bylo, když mi řekla, že při dešti se nad Kutnou Horou objevila nejprve jedna duha a vzápětí druhá nad ní. A to mi přišlo opravdu božské! Bůh nám dopřál očistění od hříchů nejen ve fyzické podobě při křtu samotném, ale že smyl všechny naše hříchy i nad naším městem. A ta duha, prostě zázrak, jak ráda se na ní dívám a vždycky mě fascinuje. „Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ (Gn 9,16) Uvěřila jsem a vím, že jsem teď na té správné lodi. Bohu díky!

Aneta Barbora Josefa Kosová

Můj křest

V sobotu 22. května jsem byla v chrámu svaté Barbory pokřtěna a biřmována. Celý den jsem se těšila a překvapilo mě, že jsem nebyla ani moc nervózní. To se změnilo se začátkem mše, kdy jsem začala ztrácet svůj klid. Největší nervozitu jsem pocítila před samotným křtem. Nemohla jsem ani stát, jak se mi třásla kolena a bála jsem se, že něco pokazím. I přes mírná zaškobrtnutí proběhlo vše tak jak mělo a já se postupně uklidnila. Nakonec jsem si celý obřad velice užila.

Eva Kateřina Anežka Vnoučková

22. 5. 2021

3:08, ach jo, tak to už neusnu. Převaluji se v posteli sem a tam. Myšlenky víří v hlavě. Nic konkrétního. Neklid. „Pane Bože, ještě ne, udělej něco, ať mi nerupnou nervy už teď!“ Rozsvěcím lampičku. Římanům 15: My „silní“ jsme povinni snášet slabosti těch, kdo „silní“ nejsou, a nemít zalíbení sami v sobě. Často tápu, jestli v sobě náhodou nemám zalíbení, ale nyní bych naopak potřebovala být silná.

10:04, jdu vařit, je to krásně monotónní činnost, to mě zaručeně uklidní. Vařím dvanáct let dennodenně. Kilo brambor do hrnce. Maso do trouby. Zelí. „Mami udělej koláče.“ Jasně, koláče! To je piplačka na dlouho. 52 koláčů! Mňam. Neklid neustupuje.

13:16, paráda, děti jsou nacpané. Musím si dát šlofíčka, abych byla večer fit. Ale

dnes děti nemohou hrát počítačové hry, máme den bez modrého záření. Zalezu si do pokojíčku, tam mě jistě nevzbudí.

13:23, co je? Proč Žofka křičí? To je tedy probuzení. Jsem protivná jak osina v kalhotách. Ježíši Kriste, chtěla jsem být dneska „nejlepší“, dokázat, že to myslím vážně. Pomoz mi, prosím Tě!

15:48, tak teď jsem naopak zase ►

moc „silná“. V těch krásných šatech to neudýchám. Virus měl fatální dopad na obvod pasu. Nakonec si natáhnu dlouhou sukni... Alespoň se hodí k věku.

17:12, uť, Barbora je zatím prázdná. Musím zabrat místa pro celou rodinu. Hlavně udělat pohodu, nepotřebuji později vepředu myslet na to, jak se příbuzní tváří za sloupem. Mám opravdovou radost, že všichni dorazili. Chci, aby si to také užili.

18:02, cink cink. Srdce bije jak o život, mám ho až v krku. Pane Ježíši, uklidni moje emoce, jsou jak splašený mustang, kterého už neudržím.

První čtení, klid. V hlavě i v srdci. Pokoj.

Koukám na dno křtitelnice. Je tam hlubší skleněná miska s vodou. A studí. Mám se oklepat jako pes? Zvednu hlavu a nechám to být. Zbytek vody mi steče až za krk. Brrr... Poslouchám křestní jména dalších osmi holek. Radostný úsměv se mi dere do tváře. Nevím, jestli se můžu smát. Směji se.

Poklekám se zapálenou svící k asi dvouletému dítěti. Přemýšlím, jak je krásné být pokřtěn v dospělosti, kdy si to mohu plně uvědomit.

Přímluvy. Jak ráda se přimlouvám za našeho papeže Františka, protože je to i můj papež. Jak ráda vyslovím přání, aby touhu po obrácení získali i ti, kteří tě ještě nepoznali... Přečteno bez chyby, uť!

První svatě přijímání, amen, nejde mi otevřít pus. Trénovala jsem včera otevírání úst před zrcadlem a vypadá to divně... Klečím v lavici. Tělo Kristovo se zvolna rozpouští v krvi. Napadne mě, kolik procent asi má, úplně mě pálí na jazyku. Slzy mi vytrysknou z očí. Srdce mi zase buší tak, že ty rány musí být slyšet až v zadní lavici. Cítím se jakoby spojena se vši láskou světa, ale cítím zároveň velkou odpovědnost.

Za kostelem, vyjdu ven. Vidím moji mámu a mého tátu, kteří jsou čtricet let rozvedeni, že stojí vedle sebe. Hledám kabelku, abych si to vyfotila. Nemám. Chytám prvního člověka, který je poblíž. Je to náš pan farář Jenda, který mě zrovna osloví. Neváhá ani minutu, myslím, že má taky radost, a zvěční tento okamžik svým telefonem.

Jak jinak by měl začínat život v Kristu?

zážitky sepsala Anna Marta Borovičková

Může naše bolest pomoci?

Krásné májové nedělní dopoledne. Kamarádka mě se svými dvěma úžasnými vnoučaty vytáhne na dlouhou procházku do lesa. Seznamuji se s dětmi poprvé, i když jsem se za ně modlila už v době, kdy byly u maminek v bříšku. Skvěle si rozumíme. Na poslední zastávce trochu posvačí a prosí mě, abych stejně jako ony skočila z místa co nejdál. Skok se vydařil, děti zatleskaly, ale vřetenní kost levé ruky je naštěplá a musí do sádry.

Ve středu v noci spím jen několik minut. Hrozně mě bolí břicho. Ráno jedeme k obvodní lékařce, dostanu kapky proti bolesti a objednáváme vyšetření.

V pátek se mi trochu uleví a jedeme do Kolína na kontrolu se zlomenou rukou. Cestou potkáváme staršího pána, který tlačí do kopce těžké kolo, možná jediný svůj majetek.

Do očí mi vyhrknou slzy a uvědomuji si, jaké štěstí vlastně mám. Kolik lidí se nemůže ani nechat ošetřit, protože nemá zdravotní pojištění, žádný domov, nikoho blízkého, kdo by jim pomohl, všechny zdravotní těžkosti musí vydržet bez lékařské pomoci nebo zbytečně umírají.

A tak jsem veškeré své současné bolesti obětovala právě za tyto lidi. Psychicky se mi ulevilo a věřím, že aspoň některým z nich jsi díky tomu mohl pomoci, Pane.

Stejně jako Tvoje utrpení pomohlo nám všem.

Jana Zelenková

O životních změnách spojených s koncem mateřské dovolené a nástupem do práce, o přínosu církevní mateřské školky, o působení v pastorační radě a výzvách pro naši farnost i třeba o tom, jak nečekané obohacení může přinést pouhá změna času nedělní bohoslužby, jsou následující stránky rozhovoru.

Po téměř devíti letech na mateřské dovolené jsi nedávno začala chodit do práce. Co děláš a jak to proměňuje život vaší rodiny, případně tvůj osobní vnitřní život?

Naši první, Zuzanku, jsem čekala ještě na studiích fakulty architektury VUT v Brně a za dobu, kdy jsem pak byla doma s dětmi, jsem v oboru dělala jen pár menších věcí, takže jsem se nástupu do práce obávala. Už jsem byla připravena shánět si práci mimo obor, ale opět se mi potvrdilo, že v důležitých životních situacích cítím dost hmatatelně Boží přítomnost. Ve chvíli, kdy jsem začala litovat toho, že jsem se nezkusila přihlásit na jedno pracovní místo, které bylo sice mimo můj obor, ale v místě bydliště, mi jedna maminka ze školky doporučila zkusit se zeptat v architektonickém ateliéru *Architektura x design*, který mimochodem patří zase jiné z maminek z církevní školky. Takže nakonec mi spadla z nebe do klína práce v oboru, v Kutné Hoře a ještě takhle krásně propojená se školkou. Pro mámu od rodiny je to velké požehnání.

To, že najednou pracují oba rodiče, promění život rodiny v mnoha ohledech. Byly před nás postaveny nové výzvy a měli jsme možnost nastavit si v rodině nový řád, najít si v něm trochu času pro sebe a pro manželství, i když to nám trochu zkomplikoval covid. Taký

když nejste s dětmi pořád, hrozně se na ně pak těšíte. A když není tolik času a sil, co bývalo, cítím velkou podporu, kterou mám ve svém muži.

Od loňského roku působíš v pastorační radě naší farnosti. Čím tě tato služba obohacuje a těší?

Pastorační rada farnosti byla nečekaná výzva, a pro můj duchovní život má svůj význam. Má to být ale především služba pro druhé a pro farnost. Za ten rok určitě vnímám svoji sounáležitost s církví trochu jinak, víc si připouštím její problémy a беру je více za své. A vím, že je dobré pro farnost (jako buňku církve) něco dělat, cokoli. Hledám, čím bych mohla druhé obohatit nebo čím posloužit, aby mě to zároveň těšilo a příliš nevysilovalo.

Obohacují mě myšlenky a názory všech ostatních členů. Přejde mi, že tím, že jsou členové do pastorační rady voleni, jednotliví zástupci dobře prezentují celé naše společenství, a tudíž jsou debaty v mnoha směrech inspirující. Názory ostatních mě nutí zamýšlet se nad věcmi, které pro mě byly nebo jsou samozřejmostí. Těší mě, když hledáme společné cesty, jak prakticky a současně žít život křesťana v jednadvacátém století. A překvapuje mě, na kolik zažitých věcí se dá znova nahlédnout jiným pohledem. ►

Co naopak není podle tvých očekávání nebo v čem vidíš nedokonalost?

Ne jako nedokonalost, ale spíš výzvu pro pastorační radu vnímám to, že do chodu farnosti jsou zapojení stále stejní lidé, kterým zaprvé ubývá síly a zadruhé je tak pestrost našeho společenství zúžena na vnímání těchto lidí. Přijde mi, že nejsme schopni nabídnout nebo nadchnout pro službu více lidí zevnitř farnosti. Hledat cesty, jak oslovit ostatní, vnímám jako současný úkol pro pastorační radu. Nemyslím teď přímo evangelizovat, to očekávám, že pak přichází ruku v ruce s tím, když je farnost spokojená, zdravá, fungující – pak přirozeně zve lidi zvenčí –, ale podívat se do vlastních řad a umět znovu nadchnout a probudit živou radost z víry, kterou třeba mnohem víc vnímám u nově pokřtěných. Přitom sama za sebe mohu říct, že když člověk tuhle výzvu přijme a pokusí se zapojit, v mnohém ho to obohatí a rozhodně se cítí být více včleněn do společenství.

Do kutnohorské farnosti patříš od malička. Jak se ti v našem společenství žije? Sleduješ nějaký posun, růst našeho společenství? A jaká je tvoje vize o tom, jak by se mělo vyvíjet, aby bylo živou církví?

Farnost je pro mě odmala jako širší rodina, lidé, které si člověk sám úplně nevybere, ale kteří ho ovlivňují, obohacují a pomáhají mu utvářet si názory.

Na to jak se mi ve farnosti žije, jsem trochu odpověděla v předchozí otázce. Někdy mám období, kdy pochybuji o všem, i o tom, proč mám být součástí církve, zdá se mi, že církve neumí žít víru současnými prostředky, že jsme nesrozumitelní pro své okolí, že máme zažité věci a ani nevíme proč, žijeme trochu rutinně a ve své bublině. Ale vždy se mi v nějakém cyklu vrátí ten pocit vděčnosti, že patřím a jsem součástí římskokatolické církve, těch hlubokých kořenů, které rostou z jiných než

jen lidských zdrojů. Zatím jsem v naší víře vždy našla smysluplné odpovědi na to, co mě potkalo nebo trápilo. A církev je místem, kam se mohu vracet, když se náhodou vzdálím.

Růst našeho společenství, za dobu, co ho mám možnost vnímat, vidím v otevřenosti, v aktivitách, které v naší farnosti pořádáme, ve zřízení církevní mateřské školky, která je, řekla bych, velkým přínosem farnosti pro celé město.

Do církevní školky chodily nebo chodí všechny tři vaše děti. V čem vidíš její přínos pro ně nebo i pro tebe s manželem?

Jsem moc mile potěšena tím, jaké pokroky školka v posledních letech udělala, nejen v rozšíření kapacity, ale i v přístupu k rodičům. Nemluvě o dětech, pro které si nedokážu představit lepší první kontakt se vzdělávací institucí. Jsem velmi vděčná za individuální přístup a citlivost, které se dětem dostává, a za přirozený způsob žití víry, spíš jako morálních hodnot než nějakých dogmat a pravidel. Víru musí mít člověk s kým žít. A pokud chceme živou církev, musí do ní patřit vždy i děti, každá vize je o dalších generacích, a my dospělí máme hledat cesty, jak víru předávat, aby v ní děti viděly ten pravý smysl. Ten mají šanci najít, jedině když uvidí, co dává život ve víře nám rodičům, dospělým.

S rodinou v nynější době využíváte nedělní mše svaté od 10:30. Při nějaké příležitosti jsi zmínila, že vám to proměnilo vnímání bohoslužby. V čem spočívá ta změna?

Asi nejvíc v tom načasování. Posun bohoslužby nám umožňuje prožít klidné ráno, čímž se neděle může už od probuzení lišit od všedního dne. Při vypravování na devátou jsme zažívali podobný stres jako ve všedních dnech. Být včas na mši je obrovská změna pro prožívání celé bohoslužby; věděli jsme to vždycky, ale až teď se nám to trochu daří. A potom také velký prostor v Barboře, vol- ►

ná místa v prvních lavicích, kytarové písničky, které jsou dětem mnohem bližší (často si u nich tančí nebo broukají) a díky menšímu počtu lidí také možná menší stres s tím, když je trochu rušno. Přijde mi, že už se s dětmi na této mši počítá a ony to i poznají a ocení. Myslím, že také proto se Oldík odhodlal a rozhodl zkusit ministrovat.

A vyplývá ti z toho něco, co by se dalo užítkovat v budoucnu, i když mše svaté v 10:30 nebudou?

Prostředí nastavené více pro rodiny s malými dětmi může ulevit třeba i rodičům, kteří někdy postrádají smysl své přítomnosti na mši. Někdy vás přemůže špatný pocit z toho, že vaše děti ruší, soustředíte se jen na to a uniká vám jakýkoli přínos bohoslužby.

Přívětivé prostředí je důležité pro každého, vidím v tom opět paralelu pro církev obecně, když budeme s ostatními počítat, tak se jim budeme snažit porozumět a přiblížit se jim, nastavit pro ně lépe prostředí. Dokud budou mít lidé „venku“ pocit, že prožívají a žijí něco, co je v církvi nepatřičné, nebudou mít důvod ani touhu se o ni zajímat.

Mně budou mše svaté v 10:30 určitě chybět, je moc milé mít tuhle zkušenost, ale zároveň vlastně cítím, že není úplně dobře oddělit jakoukoli homogenní skupinu od společenství, i když by to na první pohled mohlo všem vyhovovat. Měli bychom se dál učit a růst v toleranci k sobě navzájem a respektovat se v každé životní situaci.

Prožíváte s dětmi důležité události jejich života s Pánem Ježíšem. Nejstarší Zuzanka byla vloni poprvé u svatého přijímání, Oldík začal nedávno ministrovat. Co podle tebe děti a jejich rodiny potřebují k tomu, aby ve víře opravdu rostly?

Myslím, že aby mohly děti ve víře růst a postupně v ní vnímat oporu do života, je pro ně důležitý živý vztah rodičů s Bohem. Živý, tím myslím, že si můžu

dovolit selhat, a přitom být stále milován. Proměňující se vztah plný hledání, zklamání, odmítání, přijetí, odevzdávání se a radosti, pochyb, ale i velkých jistot a nadějí. Aby měly možnost vidět, že hodnotné je to, co není zadarmo a co stojí nějaké úsilí.

Také je důležité, aby měly možnost vidět Boha v tom, co mají rády (zrovna teď). Období, kdy chodí do kostela kvůli kamarádům, mi přijde pro růst důležité.

Ve farnosti patříš do společenství mladých manželů, s maminkami z těchto rodin jste také založily skupinku Modliteb matek. Co pro tebe toto prostředí znamená?

Prostřednictvím společenství a blízkých vztahů s dalšími věřícími lidmi jsem schopná prožívat vztah s Bohem a pracovat na určité vnitřní formaci. Sílu společenství jsem zažila také například v situaci, kterou jsem popsala na začátku – v době hledání zaměstnání. Své tehdejší obavy jsem mohla ve společenství sdílet a dost jsem ocenila, že se za mé starosti někdo modlí.

Navštěvovala jsi s manželem Alfa kurz. Máš kolem sebe otevřené a hledající lidi. Nad čím by se podle tebe měla zamyslet církev ve světě nebo v naší zemi, aby byla pro tyto lidi více čitelná a přitažlivá, aby jim skutečně mohla pomoci k setkání s Ježíšem Kristem?

Podle mě zvládá přesně ten potřebný balanc papež František. Je čitelný a srozumitelný, žije do jisté míry to co druzí, a tím je schopný se opravdově přiblížit a pochopit životy druhých. Zároveň ale žije těmi nejvyššími křesťanskými hodnotami, sám je Setkáním s Bohem a tím je přitažlivý pro ostatní.

Udržet si živý vztah s Bohem, pustit ho do všech temných hlubin života, je celoživotní úkol, pro jedince, ale i pro církev jako takovou. A zároveň najít rovnováhu, jak milovat Boha a přitom se s ním nezavírat jen ve své bublině? Nevím... ►

Podílela ses na vytvoření Modlitby rodin se svatým Josefem, přišla jsi s nápadem na deník a vaše rodina už se v rámci této aktivity již mohla společně modlit. Jak tento počin vnímáš, čím tě obohatil, překvapil? Co vám jako rodině dal?

Jak už jsem zmínila, většinou mě Bůh obohacuje úplně jinak a jinde, než čekám, obvykle skrz moje slabiny nebo trápení. Příprava Modlitby rodin, jak to tak mívám, mě (takže i celou naši rodi-

nu) stála dost sil. Osobně jsem týden se svící moc hluboce neprožila kvůli dalším starostem, do deníku jsme nezvládli ani nic zapsat (a to jsme si ho brali domů hned ze začátku, abychom ho „nastartovali“), ale aktivita uvízla v hlavě především dětem, chtěly by velkou svíci domů znovu. Po tomto týdnu a v souvislosti s jedním z úvodníků Zpravodaje jsem si ale řekla, že se naučíme další modlitbu zpaměti, a volba padla na modlitbu papeže Františka ke svatému Josefovi.

-red-

KALENDÁŘ AKCÍ

So	29. 05.	Otevření kostela sv. Jakuba v Jakubu (10:00)
Ne	30. 05.	Slavnost Nejsvětější Trojice
Ne	30. 05.	Modlitba za nenarozené děti (18:00 – kostel Matky Boží)
Út	01. 06.	Setkání zástupců společenství (18:30 – arciděkanství)
Pá	04. 06.	Výlet na Sion pro děti od 11 do 14 let
Pá	04. 06.	Příležitost ke svátosti smíření nejen pro děti a jejich rodiče
Pá	04. 06.	Prvopáteční adorace (od 16:30 do 18:00 – kostel Matky Boží)
So	05. 06.	Fatimská pobožnost (7:20 – kostel Matky Boží)
So	05. 06.	Schůzka Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
So	05. 06.	Putování se svatým Jakubem (start v 10:00 v Hlízově)
Ne	06. 06.	Slavnost Těla a krve Páně (9:00 – chrám sv. Barbory)
Út	08. 06.	Výlet na Libici pro děti, které byly vloni poprvé u svatého přijímání
Čt	10. 06.	Jednání pastorační rady (19:00 – arciděkanství)
Pá	11. 06.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (18:00 – klášterní kostel)
So	12. 06.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	20. 06.	Novokněžské požehnání P. Josefa Hamana
Ne	20. 06.	Sbírka na charitu
Ne	20. 06.	Kartička na četbu Starého zákona
Út	22. 06.	Adorace za moudrá rozhodnutí zastupitelů (16:00 – kostel Matky Boží)
Čt	24. 06.	Zahradní slavnost CMS
Čt	24. 06.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele (15:30 – klášterní kostel)
Čt	24. 06.	Přednáška o životě ve středověké Kutné Hoře (18:00 – kostnice)
Pá	25. 06.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	27. 06.	Poutní mše svatá v Nové Lhotě (10:45)